

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი საქართველოს სახე--თ

22 აპრილი, 201- წე--

ქ. ზუ-----

ზ უ გ დ ი დ ის რ ა ი ო ნ უ ლ ი ს ა ს ა მ ა რ თ ლ ო

**მოსამართლე - ნა--რული აკობიამ
სხდომის მდივანი - მარიამ თოდუას და სალომე ქობალიას**

ბრალდების მხარე: პროკურორი- ილ-----

დაცვის მხარე: ადვოკა--ი- ბა-----

ბრალდებული: მი-----

**მონაწილეობით ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე**

1.ბრალდებული: მი----- მიმართ

მა--ს სახე--: ლა--

დაბადებული: 1-.0-.1--- წელს

პირადი ნომერი: 62-----

საქართველოს მოქალაქე

სა--უალო განათლების მქონე

ნასამართლობა: არ მქონე

მისამართი: ზუ-----

რეგისტრირებული: ოჩ-----

აღკვეთის ღონისძიების სახით პა--იმრობა შეფარდებული

დანა--ული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 1-7-ე მუხლის

მესამე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 126-ე მუხლის პირვე--

ნაწილით

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

მი----- ჩაიდინა ჯანმრთელობის განზრახ მძიმე დაზიანება, ე.ი. სხეულის დაზიანება, რომე—ც სახიფათოა სიცოცხლისათვის, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

იმ დანა--ულებრივი ქმედების აღწერა, რომე—ც სასამართლომ დამტკიცებულად ცნო:

201- წლის 15 იანვარს, დაახლოებით 14:00 საათზე, ზუ-----
-----, მი-----, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, არასრულწლოვან მი----- თანდასწრებით, რამდენჯერმე დაარტყა ხე— და ფეხი არასრულწლოვნის ოჯახის წევრს, პაპას- რო-----
----- სახისა და ტანის არეში, რის შედეგად მან მიიღო სიცოცხლისათვის სახიფათო სხეულის მძიმე ხარისხის დაზიანება.

მანვე ჩაიდინა ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

იმ დანა--ულებრივი ქმედების აღწერა, რომე—ც სასამართლომ დამტკიცებულად ცნო:

201- წლის 15 იანვარს, დაახლოებით 14:00 საათზე, ზუ-----
-----, მი-----, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, რამდენჯერმე დაარტყა ხე— და ფეხი რო----- სახისა და ტანის არეში, რის შემდეგ მი----- ირ----- რამდენჯერმე დაარტყა ხე— სახისა და ტანის არეში, რის შედეგად ირ----- განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის მსუბუქი ხარისხის დაზიანება, ჯანმრთელობის მოუშლელად.

201- წლის 20 მარტს ჩა--არებული არსებითი განხილვის სხდომაზე ბრალდებულის პოზიციიდან გამომდინარე, რომელმაც შერაცხულ ბრალდება—ი თავი ცნო დამნა--ვედ და სადავოდ არ გახადა ბრალდების მტკიცებულებები, ბრალდების და დაცვის მხარის შეთანხმებით საქმეზე წარმოდგენილ მტკიცებულებებს საქართველოს სსსკ-ის 73-ე

მუხლის პირველ ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად მიენიჭა პრეიუდიციული ძალა და არ იქნა გამოკვლეული.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველ ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აღნიშნულიდან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

საქმის არსებითი განხილვის უფლებაზე ბრალდებულის მიერ უარის თქმას ასევე ითვალისწინებს ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტული სამართალი, რომლის თანახმად, იმ შემთხვევებში, როცა უფლებაზე უარის თქმა ხორციელდება ა--კარა და არაორაზროვანი ფორმით, უზრუნველყოფილია დაცვის მინიმალური გარანტიები და უფლებაზე უარი არ ეწინააღმდეგება საჯარო ინტერესს, ასეთი ფორმით გამოხატული უარი უფლებაზე არ ეწინააღმდეგება ადა--ანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის ევროპულ კონვენციას (იხ. ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: Natsvlisvili and Togonidze v. Georgia (0-09.2014); Scoppola v. Italy (17.09.2009); Poitrimol v. France (23.1-1--3); Hermi v. Italy (18.10.2006).

მტკიცებულებები, რომლებსაც ემყარება სასამართლოს დასკვნა:

მი----- მიმართ შერაცხული ბრალეული და მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენა სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია პრეიუდიციული ძალის მქონე, ეჭვის გამომრიცხავი, უტყუარი და რელევანტური მტკიცებულებებით.

ბრალდებულ მი----- აღიარებით;

201- წლის 16 იანვრის შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით (ს.ფ 17-23)

სს „სა-----“ ზუ----- რეფერალური ჰოსპიტლიდან გაცემული სტაციონარული პაციენტის, რო-----, სამედიცინო ბარათით (ს.ფ. 40-60)

სს „სა-----“ ზუ----- რეფერალური ჰოსპიტლიდან
გაცემული სტაციონარული პაციენტის, ირ-----, სამედიცინო
ბარათით (ს.ფ. 61-76)

ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის
ეროვნული ბიუროს დასავლეთ საქართველოს რეგიონული
ექსპერტიზის დეპარტამენტის 201- წლის 29 იანვრის №00-----
სასამართლო სამედიცინო-ექსპერტიზის დასკვნით ირ-----
მიმართ (ს.ფ. 149-152)

ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის
ეროვნული ბიუროს დასავლეთ საქართველოს რეგიონული
ექსპერტიზის დეპარტამენტის 201- წლის 29 იანვრის №00-----
სასამართლო სამედიცინო-ექსპერტიზის დასკვნით რო-----
მიმართ (ს.ფ. 153-156)

დაზარალებულების რო----- და ირ----- გამოკითხვის
ოქმებით.

მოწმეების ფელ-----
----- გამოკითხვის ოქმებით.

სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 1-7-ე მუხლით
გათვალისწინე- ბული დანა--ულის ობიექტია სხვა პირის
ჯანმრთელობა და ადა--ანის ჯანმრთელობა დაცულია საქართველოს
კონსტიტუციით, საკანონმდებლო აქტებით და მისი ხელყოფისათვის
გათვალისწინებულია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა.

ობიექტური მხრივ დანა--ული გამოიხა--ება ძალადობრივ მოქმედება--ი,
მოცემული დანა--ულის შემადგენლობის აუცილებე-- ელემენტია
განსაზღვრული შედეგის დადგომა. საქართველოს სსკ-ის მე-8-ე
მუხლის შესაბა--სად თუ ამ კოდექსის შესაბა--სი მუხლით დანა--ული
მხოლოდ მა--ინ ითვლება დამთავრებულად, როდესაც ქმედებამ
მართლსაწინააღმდეგო შედეგი გამოიწვია ან ასეთი შედეგის
განხორციელების კონკრეტული საფრთხე შექმნა, აუცილებე--ა
მიზეზობრივი კავშირის დადგენა ამ ქმედებასა და შედეგს ან
საფრთხეს შორის. მიზეზობრივი კავშირი არსებობს მა--ინ, როდესაც

ქმედება წარმოადგენდა ამ კოდექსის შესაბა--სი მუხლით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო შედეგის ან კონკრეტული საფრთხის აუცილებელ პირობას, ურომლისოდაც ამჯერად ეს შედეგი არ განხორცი- ელდებოდა ან ასეთი საფრთხე არ შეიქმნებოდა. შესაბა--სად არსებობს მიზეზობრივი კავშირი მი-----
---- ქმედებას და დაზარალებულისათვის სხეულის მძიმე ხარისხის დაზიანებას შორის.

სუბიექტური მხრივ მი----- მიერ დანა--ული ჩადენილია პირდაპირი განზრახვით. მას გაცნობიერებული ჰქონდა თავისი ქმედების მართლწინააღმდეგობა, ითვალისწინებდა მართლსაწინააღმდეგო შედეგის დადგომის შესაძლებლობას და სურდა ეს შედეგი.

საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლით გათვალისწინებული დანა--ულის ობიექტიც ასევე პირის ჯანმრთელობაა.

მი----- მიმართ ბრალად შერაცხული აღნიშნული დანა--ულის ობიექტუ- რი მხარე გამოიხა--ება ძალადობრივ მოქმედება--ი. მი-----
----- ჩაიდინა ირ----- ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ზემოთაღნიშნული დანა--ული მიეკუთვნება მა--ერი- ალურ დანა--ულთა კა--ეგორიას და დამთავრებულად ითვლება შესაბა--სი შედეგის დადგომის მომენტიდან.

სუბიექტური მხრივ მი----- მიერ დანა--ული ჩადენილია პირდაპირი განზრახვით, საქართველოს სსკ-ის მე-9 მუხლის მეორე ნაწილის შესაბა--სად დანა--ული პირდაპირი განზრახვითაა ჩადენილი, თუ პირს გაცნობიერებული ჰქონდა თავისი ქმედების მართლსაწინააღმდეგო ხასიათი, ითვალისწინებდა მართლსაწი-
ნააღმდეგო შედეგის დადგომის შესაძლებლობას და სურდა ეს შედეგი, ანდა ითვალისწინებდა ასეთი შედეგის განხორციელების გარდაუვალობას, მას შეგნებული ჰქონდა თავისი ქმედების მართლსაწინააღმდეგო ხასიათი, ითვალისწინებდა და სურდა მართლსაწინააღმდეგო შედეგის დადგომა, კერძოდ, დაზარალებულ ირ-----თვის ფიზიკური ტკივილის მიყენება. ამასთან მი-----
----- დაზარალებულების მიმართ ამოძრავებდა ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე აღმო- ცენებული შურისძიების

მოტივი.

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის შესაბამისად სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი და დასაბუთებული.

სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში.

სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. სასამართლოს განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაბუთების და უტყუარობის თვალსაზრისით, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

ადაპტაციის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მეექვსე მუხლის შესაბამისად საქმის სამართლიან სასამართლოში განხილვის ფუნდამენტური უფლების არსი გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას ან შერაცხულ ბრალდებაზე გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე. ამ პრინციპთან სრულ შესაბამისობაშია საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მეშვიდე ნაწილი, რის მიხედვით გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც არ დასტურდება კანონით დადგენილი წესით უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს განმარტებით და საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დადგენილი პრაქტიკით არაერთ გადაწყვეტილებაშია მითითება მხოლოდ გონივრულ ეჭვს მიღმა მაღალი სამართლებრივი სტანდარტით მტკიცებულებათა არსებობის აუცილებლობის შესახებ პირის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსაწიად, მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც

ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებს ეჭვს ქვეშ არ უნდა აყენებდეს დანა--ულის ჩადენის არსებით გარემოებებს.

პირის ბრალდების დასადასტურებლად და გამამტყუნებე-- განაჩენის დასადგენად გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობის აუცილებლობასთან დაკავშირებით იგივე მიდგომა გააჩნია ადა--ანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს: (გადაწყვეტილება Barbera, Messeguey and Jabardo v. Spain; Lavents v. Latvia; Melich and Beck v. The Czech Republic საქმეებზე) სასამართლოს მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების, ბრალდებულის მიერ ჩადენილი მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ანალიზით და სამართლებრივი შეფასებით, მხარეთა შუამდგომლობის საფუძველზე დასა--ვებად ცნობილი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ა--კარა და დამაჯერებე-- მტკიცებულებათა ერთობლიობით გონივრულ ეჭვს მიღმა დადასტურებულია, რომ მი----- ჩაიდინა ჯანმრთელობის განზრახ მძიმე დაზიანება, ე.ი. სხეულის დაზიანება, რომე--ც საზიფათოა სიცოცხლისათვის, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ და ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

ამდენად, ბრალდებულ მი----- ქმედება სწორად არის დაკვალიფიცი- რებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 1-7-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველ ნაწილით, რისთვისაც მას უნდა დაედოს მსჯავრი.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებე-- და დამამძიმებე-- გარემოებები:

მი----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებე-- და დამამძიმებე-- გარემოებები არ გააჩნია.

სასჯე--ს დასაბუთება:

საქართველოს სსკ-ის 239-ე მუხლის შესაბა--სად სასამართლოს განაჩენი სამართლი- ანია, თუ დანიშნული სასჯე-- შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანა--ულის

სიმძიმეს.

მი----- მიმართ სასჯე—ს დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნა--ვის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანა--ულის მოტივსა და მიზანს, ქმედება—ი გამოვლენილ მართლსაწინა- აღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორცი- ელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნა--ვის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ.

მი----- მიმართ სასჯე—ს სახის და ზომის განსაზღვრისას სასამართლო ხელმძღვანელობს იმ პრინციპით, რომ განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთე- ბული და სამართლიანი.

სასამართლო სასჯე—ს დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს სასჯე—ს მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანა--ულის თავიდან აცილებას და დანა--ულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირვე— ნაწილის შესაბა--სად, სასამართლო დამნა--ვს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბა--სი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯე—ს უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მა—ინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯე— ვერ უზრუნველყოფს სასჯე—ს მიზნის განხორციელებას.

გამამტყუნებე— განაჩენით სასჯე—ს დანიშვნისას, სასამართლო აფასებს ბრალდებუ- ლის ქცევას და ამ ქცევის შედეგად დამდგარ შედეგს (მიყენებულ ზიანს), შესაბა--სად, სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯე— პირველ რიგში უნდა პასუხობდეს სამართლიანობის პრინციპს, ზუსტად უნდა ემსახურობდეს სასჯე—ს მიზნების მიღწევას, სასჯე— ყოველ კონკრეტულ შემთხვევა—ი უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვა--ური და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. დანა--ულის ყველა კონკრეტულ შემადგენლობას აქვს კანონმდებლის მიერ განსაზღვრული კონკრეტული სანქციის ფარგლები. სასამართლო სასჯე—ს

დანიშვნისას ითვალისწინებს არამარტო ჩადენილი დანა--ულის სიმძიმეს, არამედ დამნა--ვის პიროვნებასაც, წარსულში ჩადენილ დანა--ულსა და გამოძიებასთან თანამშრომლობას.

მი----- მართალია აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანა--ული, დაეთანხმა და სადავოდ არ გახდა ბრალდების მტკიცებულებები, არ არის ნასამართლევი, მაგრამ სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანა--ულის თავიდან აცილებისა და დამნა--ვის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე დანა--ულის მოტივისა და მიზნის, ქმედება--ი გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის და ხერხის გათვალისწინებით სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია მი----- მიმართ სასჯე--ს სახით თავისუფლების აღკვეთის გამოყენება, რაც სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯე--ს მიზნებს, რაც არის გამართლებული მისი შემდგომი რესოციალიზაციისათვის და სრულად შეესაბამება ევროპის ადა--ანის უფლებათა სასამართლოს გადაწყვეტილებებს, სადაც არის მსჯელობა დემოკრა--იულ საზოგადოება--ი კანონის უზენაესობის მნიშვნელობაზე და განმარტავს, რომ ადა--ანის უფლებათა ევროპულ კონვენციას მუდმივად გასდევს სამართლიანი ბალანსის ძიება საზოგადოების ზოგადი ინტერესის მოთხოვნებსა და ინდივიდის ფუნდამენტური უფლებების დაცვას შორის.

მი----- მიმართ დანა--ულთა ერთობლიობით სასჯე--ს განსაზღვრისას გამოყენებულ უნდა იქნას საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის მოთხოვნა, რომლის თანახმად დანა--ულთა ერთობლიობის დროს სასჯე--ს დანიშვნისას უფრო მკაცრი სასჯე-- შთანთქავს ნაკლებად მკაცრს, ხოლო თანაბარი სასჯელების დანიშვნისას ერთი სასჯე-- შთანთქავს მეორეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 255-ე, 258-260-ე, 269-ე, 271- 272-ე, 277-ე, 279-280-ე, 292-ე, 293-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1.ცნობილი იქნას დამნა--ვედ მი----- (პირადი ნომერი 62-----)
საქართველოს სსკ-ის 1-7-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით და
სსკ-ის 126-ე მუხლის პირვე-- ნაწილით.

2.საქართველოს სსკ-ის 1-7-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით
სასჯე--ს სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 05
(ხუთი) წლის ვადით.

3.საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირვე-- ნაწილით სასჯე--ს
სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი)
თვის ვადით.

4.საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბა--სად უფრო
მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმას ნაკლებად მკაცრი და საბოლოოდ მი-----
----- სასჯე--ს სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების
აღკვეთა 05 (ხუთი) წლის ვადით.

5.მი----- სასჯე--ს ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან, 201-
წლის 1- იანვრის 07:00 საათიდან.

6.მი----- მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება პა--იმრობა
გაუქმდეს.

7.განაჩენი კანონიერ ძალა--ი შევიდეს გამოცხადებისთანავე.

8.განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით ქუთაისის
სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სააპელაციო
პალა--ა--ი (ქ. ქუთაისი ნიუპორტის ქუჩა №32) გამოცხადებიდან ერთი
თვის ვადა--ი ზუ----- რა----ული სასამართლოს მეშვეობით. (ქ. ზუ-----,
რევაზ ლალიძის ქუჩა №12)

მოსამართლე:

ნა--რული აკობია